

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

СУРЧИН, АПРИЛ 2008. ГОДИНЕ
ГОДИНА XIX БРОЈ 3051

Центар Сурчина

Кад се лични интерес стави испред друштвеног, ничу ова грандиозна здања. Али овога пута се намерно заборавило на испуњење основног урбанистичког услова - простора.

Урбанисти, градска општина Сурчин, министарство културе Републике Србије (инвеститор) сnose огромну одговорност што је у центру Сурчина започета изградња овог објекта ван грађевинске линије, која за последицу има трајно сужавање (ионако уске) улице према Добановцима. Да случај буде гори улаз у будуће приватне локале представљаће огромну опасност за потенцијане купце због велике близине пута.

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

Пажња, пажња

Људи кажу, да један луд што поквари, сто паметних не може да поправи. Ових дана имамо један пример који се сервира грађанима наше општине, фамозни Народни покрет. Знајући да нам у сусрет долазе локални и парламентарни избори, кренуло се веома жестоко у кампању, под плаштом нечег новог у нашој општини, грађанима се нуди Народни покрет као непоткупљив, поштен, млад и нов, и да не заборавимо оно демократски. Та сваштара од покрета састоји се од бивших чланова свих партија, који су избачени јер нису могли да отимају, уцењују, поткупљују, заводе диктатуру. Да не би било забуне ево и примера радног представништва тог покрета, **Горан Љиљанић** - бивши члан Српске радикалне странке, Покрета за богату општину Сурчин, Покрета снага Србије, Демократске странке. За две године променио је четири странке, добио одборнички мандат од СРС-а па се продао и сада учествује у власти СО Сурчин, па ако је тако поштени зашто је однео мандат који му не припада, није га добио на своје име. У разним је комисијама, управним одборима и општинском већу, плата му је веома велика. **Владан Јанићијевић** бивши члан СПО-а, ДС-а, СПС-а бивши председник општине Земун,

па чиме је доктор задужио грађане док је био председник општине Земун? Велико ништа, можда се сада сетио, касно докторе касно.

Владимир Стефановић бивши члан Демократске странке, Покрета снага Србије. Садашњи менаџер општине, човек кога су његови коалициони партнери тукли и шиканирали у општини. Шта је он урадио за општину Сурчин, за њене грађане сем што сте се гостио и трошио народне паре по ресторанима, запошљавао фамилију у општини.

Никола Милеуснић бивши члан ЈУЛ-а, Отпора и Човићеве странке од које је и добио мандат одборника. Шта је он урадио за грађане, исто ко и његови предходници, ништа.

Стјепан Ђурић бивши члан СПС-а, сада у народном покрету, морао је негде да уђе, неће га нико. Добио мандат од СПС-а, не враћа га, уновчио га је тек на крају да би правио кворум председнику општине.

Када сагледамо све ове људе добијемо рачинуцу да их веже интерес, међутим у новом сазиву за општину Сурчин у којој ће бити Српска радикална странка за овакве прелетаче не може бити места.

(НЕ)брига за споменике

Да нико из тренутне општинске управе не води рачуна о културном наслеђу и споменицима показује још један у низу пропуста. На углу улица Савске и Орачке налази се парк, који није претворен у грађевинско земљиште из само једног разлога, ту се налази споменик људима који су баш са тог места кренули на сремски фронт. Данас је тај парк запуштен и на споменику лежи лишће још од прошле јесени, покривајући имена људи који су дали животе за своју отаџбину. Као што није ништа урађено за овај споменик тако исто није ни за споменик у центру Јакова.

Предност овог споменика што је у центру села, па повремено очисте простор око њега, али је најжалоснији пример ове небриге за културно-историјско наслеђе незаинтересовансот за уређење простора камена међаша манастира Фенек, познатијег као Златни крст. Овај камен је стар готово колико и сам манастир, али око њега нема оградe, ни стазе а сав простор је обрастао травом, што одаје врло жалосну слику о небризи наших локалних власти не само за споменицима, већ и за историју уопште.

Становници улице Војвађанска (385-387 од А-Ш), последњих неколико месеци доживљавају праве трауме због електричне енергије. Струја им је исечена и те улице су без електричне енергије. Поред тога што је свако домаћинство уложило у куповину неопходне опреме за мерење и коришћење електричне енергије, такође је учествовало у куповини бандера, самоносивих каблова, трафоа, развођењу и солидарном плаћању Електро-дистрибуцији права на коришћење струје „испод жита”. Сва прибављена документација сведочи о овом. Једино се дуго чекала на сагласност Општине Сурчин да би сви предуслови за легалним коришћењем и званичним прикључењем били задовољени. Како је општинска власт персонификована у председнику Војици Јаношевићу и његовим плаћеницима, одбила да изда сагласност, делегација од седам виђенијих домаћина, најављено је дошла у општину да пита за разлоге неиздавања сагласности. Примео их је лично Јаношевић и, за та питања, надлежни Томић. „Што сте дошли у толиком броју”- упита Јаношевић и настави: „Јел имате намеру да ме уплашите или можда бијете? Ја вас се не бојим, ви требате да се бојите мене. А ком гласачком месту припадате? Пилани? Е тамо вас је 64% гласало за радикале, па нека вам они дају сагласност. Или још боље-идите у Земун, тамо је радикалска власт па нека вам они дају сагласност. И све докле год будете гласали за радикале ми вам нити хоћемо нити можемо помоћи. цаба вама сва прибављена документација и плаћања ми вам сагласност не дамо и шта нам можете. Уосталом ви не живите у безусловним страћарама, ваше куће су све лепша од лепше, тако да имате становање. Ма Богу захвалите што вам куће не рушимо-макар ове године. А шта ћете

више од тога?” На све ово коментар је непотребан. Стари људи кажу: Неке власт оплемени, а неки доживе крајњу људску и моралну дегенерацију.

Бечмен, ништа ново

Кад општином Сурчин владају демократе у Бечмену нема ништа ново, осим нових лажних обећања. Бизнис се јавља преко замље односно голф терена. Наводно продато је 300 ха земље за 26 милиона евра, а у Бечмену није ништа урађено. Дом културе који су обећали да ће завршити и даље стоји у истом стању. Аутобуске станице између Бечмена и Петровчића рађене су два пута и плаћене два пута, њиховим извођачима а аутобуси и даље не стају на тима станицама. Када су мештани тог дела насеља отишли код Председника општине назвао их је бандитима који га неинтересују и избацио их је напоље. Тако то ради демократа Војислав Јаношевић.

Посетите www.vojislavseselj.org.yu

Венецијанска окретница

У Венецији по води плове гондоле, а на Јаковачкој окретници код касарне, аутобуси. После сваке кише на том месту настаје огромна бара, па је немогуће доћи до станице. После повлачења воде проблем се заборавља и опет у циклусима појављује, током године. Сталне су притужбе грађана Савске улице на овај проблем, па су неки долазили у искушење да носе два пара обуће, један до аутобуса а други у аутобусу и по граду. Решење је једноставно али локална власт нема жеље да помогне грађанима. Доласком на власт радикали ће отклонити све ове и сличне проблеме, водећи рачина да олакшају живот сваком нашем грађанину.

Заокружи бр.4

У петак, четвртог априла Општински одбор Српске радикалне странке, предао је листу кандидата за одборнике Општинској изборној комисији, као и осталу неопходну документацију, за учествовање на локалним изборима у општини Сурчин. После кратког разматрања и увида у исправну документацију Општинска изборна комисија је једногласно усвојила листу кандидата Српске радикалне странке, под редним бројем четири. Свих 35 кандидата су поштени, стручни и цењени људи, који ће као одборници постизати завидне резултате за добробит свих грађана општине Сурчин.

Све покрет до покрета

Зависници од избора и од „демократских“ мрвица са туђе трпезе страних ментора, српски квазиинтелектуалци, као наркомански зависници понављају да Европска унија „обећано царство небеско на замљи“, једини излаз за све грађане држава Србија (без Косова и Метохије). Слуђено социјално па самим тим и бирачко биће у нама тражи излаз у вечитој народној дилеми: коме царству се приклонити: овоземаљском или небеском? Овоземаљско нуди као дављеничку сламку, мрвице са туђе трпезе. А и она за све векове и сва времена важећа народна мудрост: Очисти своје двориште па тек онда гледај у комшијино - давно је заборављена. А у нашем дворишту крије се развојни потенцијал какав се не може замислити, тако да се слободно може рећи да као такви и јесмо капитална ловина белосветских отимача туђих живота. Квалитет живота претворио се у борбу за опстанак, индукујући саможивост, похлепу и бездушност. А армија очајника, транзиционих дављеника, као сламку спаса прихватају све „жваке“ квази-демократске власти. Па и отето Косово је у функцији стварања општег дављеничког синдрома да би се прихватило све што менторском палицом и шаргарепом светских моћника нуде Србији као сламку спаса.

Домаћи послушници вешто крију, добром глумом, непоколебљивост у одбрани Косова у чему предњачи Председник државе. За то време иностране компаније проучавају наше тржиште и познају га боље него ми сами, те одатле велико интересовање страног капитала за фантастичне развојне потенцијале Србије. Користећи статистику која показује свашта и не показује ништа, потрошачком торбом настоје доказати грађанима како квалитет живота расте у односу на мрачна времена под санкцијама, која смо наводно сами себи увели. А шта ћемо са онима којима је потрошачка корпа недоступна, што због незапослености што због разних социјалних програма који су врхунац „демократске“ осмоогодошње владавине.

И све што је у глобалу, пројектује се и на локал. Све што важи за развојне потенцијале Србије важи и за општину Сурчин. Не само да се страначка и политичка битка за предстојеће изборе бије баш на овом подручју, него се јављају нови облици перфидног разводњавања бирачког тела новоформираним „покретима“ као што је и нпр. Народни покрет.

Да иза тог покрета стоји капитал ко зна којих интересних сфера и сивих еминенција говоре и

редовно штампани прогласи као и њихове просторије репрезентативног изгледа. Мада се организација крије иза имена старог и пензионисаног народног „доктора“ Владана Јанићијевића, човека који је у професионалном смислу изградио свој „имиџ“ и задужио ово подручје. Међутим, његова политичка еволуција, од комунисте, социјалисте преко разних странака као СПО, ДС и слично до фигуре која треба да буде предзнак Народног покрета, говори о недостатку политичке недоследности. Он ипак само остаје само фигура предзнака и ништа више. Много су битније „сиве еминенције“ Народног покрета и њихове привредне намере. Један од последњих прогласа овог покрета говори о томе да они који приступају покрету забораве на било каква лична очекивања и корист, што би требало да остави утисак поштења. Изузетак су оснивачи и финансијери, којима ће ови други послужити као алиби у амнестирању досадашњих шпекулативних улагања. Они који не схвате и приступе народном покрету доприносе негативним економским кретањима ове земље. Са друге стране, владајућа демократска структура Сурчина, која је на власт дошта потплатама, пребезима и узурпирањем изборне воље грађана, због свог значаја, добила је „трансфузију“ од 100 милиона динара од градске власти коју чине демократе. И уместо да то допринесе јединству органа сурчинске власти, дошло је до раскола. Решавање локалне проблематике од пристиглих средстава, као приоритет, у другом је плану. У првом плану је располагање тим средствима, И све што заврши у приватним џеповима платиће сами грађани Сурчина. Покушај смене председника општине, покренут од дојучерашњих савезника из редова прелетача неуспешно се завршио, подршком нових савезника из Народног покрета. Једна кеса много интереса, што је много, много је.

- Оснивач и издавач: др Војислав Шешел
- Издање приредио: Општински одбор СРС Сурчин
- Уредник издања: Славиша Топаловић
- Техничко уређење и компјутерски прелом: Иван Митић
- Унос текста: Лука Лазић • Лектор: Бранислав Стојић
- Адреса редакције: Трг победе 3, 11080 Земун • Штампана: ДОО „Драгић“